

HET COLLEGE VAN BEROEP VAN DE NVO NEDERLANDSE VERENIGING VAN PEDAGOGEN EN ONDERWIJSKUNDIGEN

CvB17-03/CvT17-01 Uitspraak inzake het beroep tegen de uitspraak van het College van Toezicht van de NVO met zaaknummer 17-01 van 12 juli 2017, verzonden op 25 juli 2017. Klager in de behandeling in eerste aanleg, de heer A., gaat in beroep tegen deze uitspraak.

Samenstelling van het College van Beroep van de NVO bij deze beoordeling.

Mw. mr. drs. E.C.C. van Os, voorzitter
Mw. drs. B.J. van Leeuwen, lid
Dhr. drs. G.J. van Egmond, lid
Mw. drs. J.P.M. Wichers-Bots, lid

Het College van Beroep baseert zich bij de behandeling van dit beroep op de beroepscode 2017 van de NVO en het Reglement voor het College van Toezicht en het College van Beroep van de NVO (2018).

Het College van Beroep beslist in deze zaak conform zijn taakstelling in artikel 6 van het bovengenoemde Reglement, waarin staat dat het College van Beroep onderzoek doet op grond van de klacht, vervat in het beroepschrift. Daarbij kan het College van Beroep de uitspraak van het College van Toezicht bevestigen, wijzigen, dan wel vernietigen. Het College van Beroep komt daarmee tot een definitief eindoordeel.

Verloop van de procedure tot nu toe

Het College van Toezicht ontving een klachtschrift van de heer A. op 13 april 2017. Het College van Toezicht heeft hiervan op 12 juli 2017 uitspraak gedaan. Het College van Toezicht oordeelde de klacht ongegrond.

Het betrof een vijftal klachten over het handelen van mevrouw B. (hierna verweerster) inzake een onderzoeksopdracht die zij kreeg van gerechtshof [plaatsnaam] betreffende de mogelijkheid van hervatting van het contact van appellant met zijn zoon. Het gerechtshof formuleerde met instemming van partijen 12 vragen waar verweerster onderzoek naar moest doen. Zakelijk weergegeven luiden de klachten als volgt:

- verweerster wijkt in haar onderzoek af van de onderzoeksvragen van het hof. Klager stelde dat de kern van het onderzoek de herziening van de huidige gezagssituatie betreft.
- verweerster heeft ten onrechte het onderzoek gestopt in afwachting van nadere instructies van de raadsheer commissaris. Zij had haar onderzoek voort moeten zetten;
- verweerster houdt haar vakgebied niet bij;
- verweerster miskent de ernst van de gerechtelijke procedures tussen appellant en de jeugdbescherming;
- verweerster verspilt met haar houding onnodig vele kostbare maanden.

Verweerster heeft de klachten gemotiveerd weersproken.

Het College van Toezicht oordeelde alle klachtonderdelen ongegrond.

De feiten zoals weergegeven in de uitspraak van het College van Toezicht, voor zover niet weersproken door partijen, en de overwegingen en beoordeling van het College van Toezicht over deze klacht worden beschouwd als hier ingelast en deel uitmakend van deze uitspraak.

De heer A. (hierna appellant) is tegen de uitspraak van het College van Toezicht in beroep gekomen bij beroepsschrift van 28 juli 2017, ontvangen op 31 juli 2017.

Verweerster heeft hier op gereageerd met haar verweerschrift van 23 augustus 2017, ontvangen 24 augustus 2017.

Het College van Beroep besloot tot een mondelinge behandeling van het beroep.

De hoorzitting vond plaats op 29 januari 2018.

Het beroep

Ontvankelijkheid

Het beroepsschrift is binnengekomen binnen de daarvoor gestelde termijn na de uitspraak van het College van Toezicht. Het bevatte de noodzakelijke gegevens en de gronden van het beroep. Het beroep is ontvankelijk verklaard.

1. De gronden van het beroep

Appellant herhaalt in zijn beroepsschrift de klachten die hij in eerste aanleg geuit heeft. In het tweede deel van zijn beroepsschrift brengt appellant grieven naar voren tegen alle onderdelen van de uitspraak van het College van Toezicht. Het College van Beroep onderscheidt vijf beroepsgronden.

1.1 Appellant stelt dat het College van Toezicht de verschillen tussen een directe opdrachtgever en een extern opdrachtgever miskent. Volgens appellant is het *zijn* onderzoek en zodoende is verweerster zijn deskundige. Verweerster had het hof kunnen informeren over haar idee dat van de onderzoeksvragen werd afgeweken maar had niet moeten wachten op nadere instructies. Hij verwijst hiervoor naar de Gedragscode voor gerechtelijk deskundigen.

1.2 Appellant stelt dat het beoordelen van de gezagssituatie expliciet valt onder de vragen 10, 11 en 12 van de onderzoeksopdracht. Het College van Toezicht heeft dit miskend. Als voorbeeld haalt hij vraag 11 aan: "hoe ziet vader zelf zijn rol in het leven van [naam kind]?" Het antwoord van appellant is "Belast met het ouderlijk gezag over hem". In conclusie op 1.2 stelt appellant dat verweerster zich niet aan haar onderzoeksopdracht heeft gehouden. Appellant verwijst hierbij eveneens naar de Gedragscode voor gerechtelijk deskundigen en de Leidraad deskundigen.

1.3 Appellant stelt dat Het College van Toezicht miskent dat verweerster een inspanningsverplichting heeft. Op vakantie gaan is niet 'voldoende voortvarend'. Hierbij doet hij op het oordeel van het College van Toezicht dat appellante zich voldoende voortvarend tot de raadsheer commissaris heeft gewend om haar bevindingen te delen. Appellant stelt dat verweerster een inspanningsverplichting heeft om het onderzoek geen ernstige vertraging op te laten lopen. Appellant weerspreekt de ongegrondheid van het klachtonderdeel in eerste aanleg met betrekking tot de verspilling van tijd met het feit dat de nieuwe zitting op 12 oktober 2017 bij het hof plaatsvond. Er is ruim een half jaar onnodig verloren gegaan.

1.4 Het College van Toezicht oordeelde de klacht dat verweerster haar vakgebied niet bijhoudt ongegrond. Appellant geeft een vijftal argumenten om aan te geven dat hij het niet eens is met het College van Toezicht.

Hij stelt het volgende:

- verweerster heeft geen registratie bij de NVO, zij volgt geen scholing en intervisies.
- hij acht het niet deskundig hem niet vooraf een geheimhoudingsverklaring te laten tekenen en dat zij mondeling aangeeft dat het gesprek geheim moet blijven.
- verweerster vroeg tijdens het gesprek naar de privésituatie en de relatie van appellant. Hij stelt dat hij onvoldoende vertrouwen in haar had om haar hier over te informeren.
- verweerster ontkent gemaakte afspraken over het horen van diverse partijen.
- zij vat haar taakopdracht zo beperkt op dat het voor appellant zinloos is. Zelfs aan een positief omgangsadvies heeft hij niets als de jeugdbescherming dit naast zich neerlegt.

1.5 Tot slot geeft appellant aan dat hij niet het idee had dat het College van Toezicht hem serieus nam. De zitting was erg kort en hij werd diverse keren onderbroken door de voorzitter die aangaf dat hij zijn toon moest matigen.

2. De reactie van verweerster

Verweerster beschouwt de inhoud van haar verweerschrift in eerste aanleg als herhaald en ingelast in reactie op de herhaling van de klachten in eerste aanleg van appellant. Zij is van mening dat de uitspraak van het College van Toezicht zorgvuldig tot stand is gekomen. Zij gaat in op enkele grieven van appellant.

2.1 In reactie op 1.1 en 1.2 bij de gronden van het beroep: Verweerster weerspreekt het standpunt van appellant dat hij de opdrachtgever zou zijn. Zij geeft aan dat het hof haar opdrachtgever is. Het hof heeft haar tot deskundige benoemd en het hof bepaalt, als opdrachtgever, de grenzen van de opdracht. De opdracht was beperkt tot: het draagvlak van zowel zijn zoon als dat van appellant te onderzoeken voor hervatting van het contact op enigerlei wijze. Verweerster stelt dat zij klachtwaardig zou handelen als zij de opdracht eenzijdig zou verruimen tot de vraag wie het gezag over zijn zoon moet krijgen. Zij heeft zich aan de opdracht van het hof gehouden.

2.2 In reactie op punt 1.4 onder de gronden van het beroep.

Verweerster geeft aan dat zij, om als deskundige benoemd te kunnen worden, ingeschreven moet staan bij een beroepsvereniging (het NVO), de Mediators Federatie Nederland en de Vereniging van Forensische Mediators. Zij voldoet aan deze voorwaarden.

Zij weerspreekt het gestelde door appellant dat zij gezegd zou hebben dat het gesprek geheim moest blijven. Zij heeft gezegd dat het gesprek valt onder de regels van vertrouwelijkheid. Gespreksverslagen mogen gelezen worden door de advocaat van de partij en meegezonden worden naar het hof. De partij hoeft tijdens het deskundigenonderzoek geen geheimhoudingsverklaring te ondertekenen.

Over haar vraag naar de privésituatie van appellant: dit heeft verweerster inderdaad gedaan. Dit is een noodzakelijke vraag tijdens een deskundigenonderzoek over een opvoedingssituatie. Het is voor eventueel contactherstel van vader met de zoon van belang om de gezinssituatie van vader te kennen.

Verweerster geeft aan dat de raadsheer commissaris haar inmiddels heeft opgedragen het onderzoek te staken.

3. De beoordeling van het beroep

Het College van Beroep beoordeelt de beroepsgronden aan de hand de Beroepscode van de NVO 2017.

3.1 In beroepsgrond 1.1 stelt appellant dat hij opdrachtgever is van het onderzoek van verweerster.

Het College van Beroep overweegt dat het onderzoek werd gelast bij beschikking van het gerechtshof Amsterdam van 21 februari 2017. Het hof heeft verweerster aangesteld tot deskundige voor dit onderzoek, partijen (appellant en Jeugdbescherming) hebben hiermee ingestemd.

Het College van Beroep overweegt dat sprake is van een externe opdrachtgever voor dit onderzoek in de zin van artikel 4 van de Beroepscode (begripsomschrijvingen) en partijen en verweerster waren dan ook aan de inhoud hiervan gehouden. Verweerster en partijen konden niet eigenstandig wijzigingen aanbrengen in de onderzoeksvragen.

Het College van Beroep kan gezien bovenstaande overweging appelland niet volgen in zijn stelling dat het College van Toezicht miskend zou hebben dat hij opdrachtgever zou zijn van dit onderzoek en dat verweerster zijn deskundige was.

Deze beroepsgrond beoordeelt het College van Beroep als ongegrond.

3.2 Beroepsgrond 1.2 betreft de omvang van de onderzoeksopdracht. Het College van Beroep brengt deze grief onder artikel 10: zorgvuldig handelen en artikel 22 eerste lid: zorgdragen voor een duidelijke omschrijving van de opdracht bij een externe opdrachtgever. Het hof heeft in bovengenoemde beschikking twaalf onderzoeksvragen geformuleerd. Het onderzoek moest zich richten op de vraag of hervatting van het contact tussen appelland en zijn zoon op enigerlei wijze mogelijk is. In de beschikking legt het hof in overweging 2.4 uit waarom de voorstellen van appelland tot aanvulling van de onderzoeksvragen niet door het hof worden overgenomen. Gezien deze overwegingen moet de onderzoeksopdracht beschouwd worden zich te beperken tot onderzoek naar het draagvlak voor omgang. Het antwoord op vraag 11: "hoe ziet de vader zelf zijn rol in het leven van [naam kind]?" Kan vanuit appelland bezien luiden "Belast met het gezag over hem." Maar de conclusie van appelland dat vanuit zijn persoonlijke wens om het gezag te herstellen de beoordeling van de gezagssituatie onderdeel uit zou maken van het onderzoek is onjuist, gezien de onderzoeksvraag en de overwegingen van het hof die de beperkingen van het onderzoek expliciet beschrijven.

Verweerster heeft zich terecht tot de raadsheer-commissaris gewend toen bleek dat de wensen en verwachtingen van appelland ruimer waren dan de opdracht van het hof.

Het College van Beroep oordeelt dat verweerster zich heeft gehouden aan haar onderzoeksopdracht en heeft in die zin zorgvuldig gehandeld in de zin van artikel 10 en 22 van de Beroepscode.

Het College van Beroep oordeelt deze beroepsgrond als ongegrond.

3.3 In beroepsgrond 1.3 uit appelland zijn grief tegen het oordeel van het College van Toezicht dat verweerster voldoende voortvarend heeft gehandeld. Het onderzoek zou weken stil liggen terwijl zij op vakantie was. Het College van Beroep brengt deze beroepsgrond onder artikel 10 van de Beroepscode: zorgvuldig handelen.

Het College van Beroep oordeelt dat niet de vakantie van verweerster, maar de door appelland gewenste uitbreiding van de omvang van het onderzoek oponthoud hebben veroorzaakt. Zoals in overweging 3.2 vermeld, heeft verweerster zich terecht tot de raadsheer-commissaris gewend toen bleek dat het nodig was haar bevindingen over de opvatting van appelland betreffende de omvang van de opdracht met het hof te delen.

Verweerster heeft zich ingespannen om duidelijkheid te krijgen over de grenzen van haar opdracht en hoe zij om moest gaan met het oprekken van deze grenzen door appelland. Zij heeft zorgvuldig gehandeld vanuit haar rol als opdrachtnemer van het hof. Verweerster kon immers niet eigenstandig beslissen over een uitbreiding van de reikwijdte van het onderzoek. Zij heeft zich conform de beschikking gewend tot de raadsheer-commissaris. Deze heeft haar, naar aanleiding van het hem toegezonden verslag van het gesprek en het eigen verslag van appelland, opgedragen nadere instructies af te wachten.

Het tijdsverloop na deze mededeling van de raadsheer-commissaris is niet aan verweerster te wijten.

De vakantie in deze periode heeft het onderzoek niet vertraagd.

Het College van Beroep oordeelt dat verweerster zorgvuldig heeft gehandeld. Deze beroepsgrond is ongegrond.

3.4 Het College van Beroep overweegt over de argumenten onder beroepsgrond 1.4 als volgt.

3.4.1 Het College van Beroep overweegt dat verweerster wel geregistreerd is als lid van de NVO maar geen aanvullende beroepsregistratie bij de NVO heeft. Deze twee varianten van registratie moeten onderscheiden worden.

Verweerster geeft hiervoor als reden dat zij vanwege haar werk als gerechtelijk deskundige bij een beroepsvereniging ingeschreven moet staan. Inhoudelijk is er voor haar werk als deskundige geen noodzaak om registraties als orthopedagoog te voeren en bij te houden teneinde haar vakbekwaamheid te waarborgen. Verweerster heeft gemotiveerd aangegeven dat de kwaliteit van haar werk is gewaarborgd door haar lidmaatschappen van de MFN en VVFM. Haar lidmaatschap van de NVO betekent echter wel dat zij in haar professioneel handelen gehouden is aan de Beroepscode van de NVO. Niet is gebleken dat zij in strijd heeft gehandeld met artikel 9 van de Beroepscode.

3.4.2 Verweerster heeft gemotiveerd aangegeven hoe zij het omgaan met gegevens en de vertrouwelijkheid ter sprake heeft gebracht in het contact met appellant. Een geheimhoudingsverklaring ondertekenen is niet noodzakelijk. Met de uitleg van regels rondom de professionele relatie zoals weergegeven in het verslag van het gesprek heeft verweerster deskundig en bekwaam gehandeld. Het College van Beroep oordeelt dat hier geen sprake is van onprofessioneel handelen.

3.4.3 Het College van Beroep overweegt dat in een onderzoek als het onderhavige logischerwijs de privésituatie en relatie van appellant aan de orde komen. Informatie hier over is noodzakelijk bij de beantwoording van de onderzoeksvragen naar eventueel contactherstel van appellant met zijn zoon.

Dat appellant aangeeft op dat moment onvoldoende vertrouwen in verweerster te hebben gehad om hierop te antwoorden heeft naar het oordeel van het College van Beroep niet te maken met haar professionaliteit. In het eerste gesprek was een vraag naar de privésituatie van appellant niet onterecht gezien de onderzoeksvraag. De vraag van verweerster was niet grensoverschrijdend of een inbreuk op de integriteit van appellant in de zin van artikel 24 van de Beroepscode. Appellant heeft ervoor gekozen deze vraag niet te beantwoorden, maar dit is geen reden om verweerster te verwijten dat zij niet professioneel zou handelen door hiernaar te vragen.

3.4.4 Over de afspraken betreffende het horen van diverse partijen overweegt het College van Beroep het volgende. Door verweerster is aangegeven dat in het eerste gesprek is besproken dat zij gesprekken zou gaan voeren met de diverse betrokkenen en dat zij hier in april mee zou beginnen. Het onderzoek is na de melding aan de raadsheer-commissaris op 6 april 2017 stil gelegd in afwachting van nadere instructies van het hof. Het College van Beroep kan appellant niet volgen in zijn stelling dat zij ondeskundig gehandeld zou hebben omdat zij de afspraken niet is nagekomen. Zij kon geen gesprekken voeren in de periode dat het onderzoek was stilgelegd.

Het College van Beroep oordeelt dat verweerster hier blijk heeft gegeven van deskundigheid en bekwaamheid door alle onderzoeksactiviteiten op te schorten.

3.4.5 Het College van Beroep overweegt dat de conclusie van appellant dat verweerster haar opdracht dermate beperkt opvatte dat het voor hem geen zin had, niet voor rekening van verweerster te brengen is. Zoals in de voorgaande overwegingen gesteld, heeft verweerster blijk gegeven van een juiste opvatting omtrent de omvang van haar opdracht en heeft zij getracht duidelijkheid te krijgen toen bleek dat appellant ruimere wensen en opvattingen ten aanzien van de opdracht had. Zij heeft hierin zorgvuldig gehandeld en blijk gegeven van deskundigheid en bekwaamheid.

De beroepsgrond betreffende de vakbekwaamheid en professionaliteit van verweerster is ongegrond.

3.5 Over de grief van appellant dat hij zich niet serieus genomen voelde door het College van Toezicht overweegt het College van Beroep het volgende. Het College van Beroep beoordeelt inhoudelijke grieven tegen uitspraken van het College van Toezicht over het handelen van leden van de vereniging en oordeelt niet over de bejegening van partijen door de leden van het College van Toezicht.

Deze beroepsgrond oordeelt het College van Beroep als niet ontvankelijk.

Uitspraak

Op grond van de beoordelingen van de beroepsgronden komt het College van Beroep tot de volgende uitspraak.

De grieven 1.1 tot en met 1.4 zijn ongegrond. Grief 1.5 is niet ontvankelijk.

Het College van Beroep bevestigt de uitspraak van het College van Toezicht.

Aldus gedaan op 8 maart 2018

Het College van Beroep,

Voorzitter,
mw. mr. drs. E.C.C. van Os

ambtelijk secretaris,
mw. mr. drs. J. Pfeiffer